

Na závěr

Milé maminky,

rád bych vás pozdravil a napsal vám všem, ale samozřejmě i tatínkům, babičkám a dědečkům něco hezkého. Něco, co by vás všechny potěšilo. Co by vám udělalo radost. Moc jsem o tom přemýšlel a řekl jsem si, že psát nějaká velká slova neumím a nechci. Ale ani vy je určitě nechcete slyšet. Ale když vám napíšu upřímně to co cítím, moje upřímnost vás obohatí, moje něha vás pohladí, moje láska se vám zapíše do srdíček a moje radost vám prozáří každý den, který prožíváte.

Mnoho lidí si o nás, trochu jiných lidech a dětech myslí, že jsme nešťastní. Že nás zraňuje a trápí naše odlišnost a nedokonalost. Ale to vůbec tak není. Jsme šťastní, protože máme vás. A abychom nebyli nešťastní, také vy nesmíte nešťastní být. O to vás prosím, moji milí přátelé. Nebud'te nešťastní, protože my to vycítíme a je nám to hodně líto. Že jsme trochu jiní? Že nás mnoho lidí nechápe a podceňuje? Ale to přece nevádí! My totiž máme velkou převahu nad takovými lidmi. Jsme upřímní, máme dobré srdíčko plné lásky a něhy. Umíme teple pohladit. Že vám to někdy nedokážeme tak říci? To se přeci naučíme. Můžeme vám to říci různě. Úsměvem, napsaným slovem, obrázkem, pohledem, tanečkem. Jen záleží na vás, jestli to dokážete objevit.

Můžu vám, prosím, něco poradit? Naučte se nám naslouchat srdcem. Ne očima. SRDCEM. A poznáte, že se nemusíte trápit nad tím, že jsme přišli na svět. Nemusíte mít žádný pocit viny, že žijeme a jsme trochu jiní.

Věřte mi, stojíme za to. Dostali jste nás darem.

*Váš velký kamarád
Jiří Šedý*

Jiří Šedý – Narodil jsem se 2. 7. 1976 v Hlinsku v krásném prostředí Českomoravské vysočiny jako člověk s Downovým syndromem. Po úspěšném ukončení školní docházky jsem absolvoval tříletou praktickou školu, kde jsem si dále rozšířil vědomosti a získal další dovednosti potřebné k zapojení do pracovní činnosti. V současné době pracuji jako pracovník obchodního provozu a sociální péče ve Speciální škole pro žáky s více vadami (více na www.jirisedy.wz.cz).